

Spomedzi Kristových mučeníkov – apoštolov – Cirkev najviac uctieva dvoch, ktorých nazýva apoštolskými kniežatami. Peter je základom Cirkvi a Pavol najväčším ohlasovateľom evanjelia.

Sv. Šimon Peter sa narodil v Betsaide pri Tiberiadskom jazere. Bol ženatý a býval v Kafarnaume. Sv. Lukáš opisuje situáciu, keď Šimon na Ježišovo slovo spustil sieť do mora a chytil obrovské množstvo rýb. Peter vtedy padol Ježišovi k nohám a povedal mu: „Pane, odíď odo mňa, lebo som človek hriešny.“ Ježiš mu povedal: „Neboj sa, od teraz už budeš loviť ľudí.“ Odvtedy Peter chodil s Ježišom, počúval ho a nasledoval. Keď sa raz pýtal Ježiš, za koho ho pokladajú, odpovedal práve on: „Ty si Mesiáš, Syn pravého Boha.“ Kristus mu povedal: „Ty si Peter a na tejto skale postavím svoju Cirkev a brány pekelné ju nepremôžu. Tebe dám kľúče od nebeského kráľovstva. Čo rozviažeš na zemi, bude rozviazané v nebi, čo zviažeš na zemi, bude zviazané v nebi.“ Peter sa vždy spomína ako prvý v zozname apoštolov. Patril k dôverníkom Ježiša, spolu s Jánom a Jakubom. Týchto troch zobral Ježiš so sebou na horu Premenenia, pri vzkriesení Jairovej dcéry a takisto aj v Getsemanskej záhrade ich pozval k spoločnej modlitbe. Keď ich Majstra zatkli, hneď sa postavil s mečom na odpor. Zanedlho však Ježiša trikrát zaprel, hoci predtým tvrdil, že s ním pôjde všade a neopustí ho. Po vzkriesení to bol on, ktorý spolu s apoštolom Jánom pribehli k hrobu, aby sa presvedčili, či je pravda to, čo im vyrozprávali ženy. Peter potom ďalej pôsobil v Jeruzaleme. Pokrstil pohana Kornélia, čím sa

otvorili brány Cirkvi aj pre pohanov, nielen pre Židov. Herodes Agrippa ho uväznil, ale v noci k nemu prišiel anjel a zázračne ho vyslobodil z väzenia. Potom horlivo účinkoval v Jeruzaleme, v Antiochii, v Korinte a v RímeZomrel mučeníckou smrťou asi roku 64 v Ríme, podľa tradície ho ukrižovali dolu hlavou na Vatikánskom pahorku.

Sv. Pavol sa narodil niekedy v rokoch 5-10 po Kristovi v Tarze v Cilícii (južné Turecko) v židovskej rodine, ktorá požívala práva rímskeho občianstva. Dostal vynikajúce vzdelanie, najprv v samotnom Tarze v helenistickej škole a neskôr v Jeruzaleme pri nohách slávneho učiteľa Gamaliela. Bol pri kameňovaní sv. Štefana. Nekameňoval ho síce priamo, ale strážil šaty katom. Potom si dokonca vymohol dovolenie na prenasledovanie kresťanov aj v Damasku. No na ceste do tohto mesta sa mu zjavil sám Ježiš Kristus. Na tri dni z toho oslepol, ale potom sa dal pokrstiť a niekoľko dní nato už ohlasoval v synagógach Ježiša Krista a rozprával o tom, čo sa mu prihodilo. Židom sa to nepáčilo a chceli ho zabiť. On im však ušiel (jeho učeníci ho spustili v koši cez hradby – Sk 9,19-25) a odišiel na juh do púšte, ktorá siaha až do Arábie, aby sa pripravil na apoštolský úrad. V Antiochii dostal milosť, že bol „uchvátený až do tretieho neba“. Aby však nespyšnel, bol mu daný do tela osteň, satanov posol, aby sa nevyvyšoval. (2 Kor 12) V roku 47-48 spolu s Jánom Markom (Marek evanjelista) a Barnabášom vykonal prvú misijnú cestu na Cyprus a do južných provincií Malej Ázie (Antiochia v Pizídii, Ikónium, Lystra, Derbe). Založili nové cirkevné spoločenstvá, ale zakúsili aj veľa prenasledovania. Druhá misijná cesta sa udiala v rokoch 49-52 v spoločnosti Sílasa do Malej Ázie a na európskom kontinente (Filipy, Solún, Atény a Korint). Počas tretej misijnej cesty (53-58) sa tri roky zdržal v Efeze. Prostredníctvom spolupracovníkov založil kresťanské spoločenstvá v Kolosách, v Laodicei a v Hierapole. Kvôli prenasledovaniu musel z Efezu odísť cez Macedónsko do Korintu. Späť do Jeruzalema sa vrátil cez Macedónsko, Troadu, Milét, Týrus a Cézareu. Zažil mnoho utrpenia, sklamania, ale aj radosti z apoštolátu a služby Bohu (2 Kor 11,16-33). V Jeruzaleme ho uväznili a vďaka tomu sa dostal do Ríma.

Po odsúdení ho sťali mečom pravdepodobne na mieste v blízkosti Ostijskej cesty. Cisár Konštantín Veľký dal nad jeho hrobom vystavať menšiu baziliku. Namiesto nej tam teraz stojí nádherná bazilika sv. Pavla, ktorá bola dokončená r. 1854.

Uložiť